

Konsekvensutredning dnr 2024–001467

A. Allmänt

1. Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Fiske efter lax

I Sverige finns 16 älvar med naturreproducerande bestånd av lax som mynnar i Östersjön. Inkluderat Torne älv, som är gränsälv mot Finland, producerar älvarna naturligt drygt tre miljoner laxsmolt per år vilket uppskattas till ca 95 procent av all naturligt producerad lax i Östersjön. Dock varierar produktionen av laxsmolt kraftigt mellan varje älv, bl.a. beroende av mängden lek- och uppväxtområden samt rådande beståndssituation för respektive bestånd. Därtill finns det sju älvar som är utbyggda med vattenkraft där det som kompensation för skadan på den naturliga produktionen av lax utplanteras ca 1,7 miljoner odlade laxsmolt per år.

Av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 för den gemensamma fiskeripolitiken¹, den s.k. grundförordningen, framgår bl.a. att medlemsstaterna ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning (MSY). Målet för maximal hållbar avkastning varierar mellan olika älvbestånd och motsvarar normalt 60–80 procent av den potentiella smoltproduktionen. Laxen finns även upptagen i Art- och habitatdirektivet, rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, vilket innebär att medlemsstaterna har ett utpekad ansvar för bevarandet av denna art och dess livsmiljöer.

Enligt rådets förordning (EU) 2023/2638 av den 20 november 2023 om fastställande av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2024 och om ändring av förordning (EU) 2023/194 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten² får riktat laxfiske under 2024 inte ske inom kvoten i ICES delområde 22–30. Riktat laxfiske är endast tillåtet norr om latitud 63 30 N (ICES delområde 31) under perioden den 1 maj–31 augusti inom fyra sjömil mätt från baslinjerna. Enligt samma förordning motsvarar den svenska andelen av

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG

² RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/2638 av den 20 november 2023 om fastställande av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2024 och om ändring av förordning (EU) 2023/194 vad gäller vissa fiskemöjligheter i andra vatten

beslutad laxkvot för yrkesmässigt fiske 15 116 laxar. Därutöver finns det möjlighet att med stöd av bestämmelser om mellanårsflexibilitet i artikel 15.9 i grundförordningen överföra kvot som inte nyttjades under 2023. På grund av denna mellanårsflexibilitet är det möjligt att föra över 2 295 laxar till 2024 års laxfiske. Enligt Havs- och vattenmyndighetens (HaV) bedömning finns det därför möjlighet att fördela totalt 17 411 laxar till svenskt yrkesfiske 2024. Eftersom den svenska kvoten endast omfattar fiske i havet omfattas inte det yrkesfiske som bedrivs inom sötvattensområdet i ett antal svenska älvar med kompensationsutsättningar av odlad laxsmolt.

Enligt rådets förordning (EU) 2023/2638 får vid fritidsfiske i delområde 22–30 fångas och behållas högst en fettfeneklippt lax per fiskande och dag. Efter fångst av en första fettfeneklippt lax ska fritidsfiskaren upphöra med laxfisket under återstoden av dagen. Samtliga exemplar av varje fiskart som behålls ska landas hel. I likhet med det yrkesmässiga fisket får fritidsfiske efter lax bedrivas i delområde 31 under perioden den 1 maj t.o.m. den 31 augusti inom fyra sjömil mätt från baslinjen. Icke yrkesmässigt fiske som bedrivs utan stöd av fartygsglicens omfattas inte av kvoten.

Svenskt yrkesfiske av lax i Östersjön har under senare år uteslutande bedrivits i med fasta redskap i kustvattenområdet inom delområde 30 och 31. Därutöver fångas ett begränsat antal laxar som bifångst vid yrkesmässigt fiske med andra redskap efter andra arter, t.ex. vid fiske med nät och trål. Fiske med fasta redskap förutsätter att den fiskande fiskar på en fastighet med fiskerätt; det kan vara en egen fastighet eller fiskerätt genom arrende. Idag bedrivs fisket främst med en så kallad push up-fälla (pontonfälla) men kan även bedrivas med andra typer av fasta redskap så som laxryssjor och kombifälla. Fasta redskap används också för fiske efter andra arter än lax. Utöver lax fångas bl.a. sik, öring och strömming. Arter som sik och öring fångas under tid som det riktade laxfisket med fast redskap bedrivs och utgör i varierande grad ett komplement till fisket av lax under denna tid. Till viss del används fast redskap också vid fiske utan stöd av fartygsglicens (fritidsfiske) för fiske efter lax och andra arter.

Fasta redskap är normalt levandefångande, men vid vittjning och frisläppande av fisk som inte får behållas kan skador och dödlighet uppkomma beroende på redskapstyp och hantering av fångst i samband med vittjning och återutsättning. Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1417 av den 22 juni 2021 om komplettering av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller specifikationer för landningsskyldigheten för lax i Östersjön för perioden 2021–2023 har redskap som bedömts skonsamma med hög överlevnad av lax efter återutsättning varit undantagna från landningsskyldigheten. Undantaget har tillämpats för lax som fångas vid yrkesmässigt fiske med ryssjor, bottengarn och alla andra typer av fiskfällor, utom push up-fällor (pontonfällor) som inte är utrustade med knutlös nätpåse för vittjning (så kallad vittjanpåse). Undantaget för återutsättning av lax som fångats med dessa redskap har varit begränsat till högst 8 procent av den totala fångsten av lax inom varje medlemsstats laxkvot. Förordningen upphörde att gälla den 31 december 2023. Baserat på en gemensam rekommendation från BALTFISH har ett utkast till ny delegerad förordning vad gäller specifikationer för landningsskyldigheten för lax i Östersjön för perioden 2024–2026 utarbetats av EU-kommissionen. Utkast till ny delegerad förordning har skickats till rådet och parlamentet för granskning men är ännu inte beslutad. Förordningen väntas dock träda i kraft innan fisket efter lax i svenska kustområden får påbörjas den 17 juni 2024. Utöver de redskap som varit undantagna från landningsskyldigheten 2021–2023 är förslaget att den nya delegerade akten ska kompletteras med möjligheten att utrusta fartygen med en vattenfylld behållare i vilken laxen kan placeras direkt vid vittjning av push up-fällor/pontonfälla. Vidare är förslaget att det totala utkastet även fortsättningsvis inte får överskrida 8 procent av den

totala fångsten av lax inom respektive medlemslands kvot. Förutsatt att hela den svenska kvoten nyttjas inom 2024 års fiske innebära det en maximal utkastmängd för svenskt yrkesfiske om 1 392 laxar.

Under många år har HaV:s övergripande målsättning varit att reglera fisket för att styra uttaget av lax mot bestånd som upprätthålls genom kompensationsutsättningar av odlad laxsmolt samt laxbestånd där den naturliga produktionen nått målen om långsiktigt hållbar avkastning (MSY), det vill säga 60–80 procent av den potentiella smoltproduktionen. Den svenska laxkvoten har då fördelats mellan delområde 22–29, 30 och 31 med hänsyn till naturlig produktion av vild lax, ökat skydd för vilda laxbestånd med svag status samt andelen odlad/fettefenklippt lax i fångsten inom olika områden. Eftersom rådets förordning (EU) 2023/2638 förbjuder riktat fiske av lax inom kvoten i delområde 22–30 under 2024 är det inte möjligt att fördela någon kvot för riktat fiske av lax inom dessa områden under 2024. HaV bedömer därför att högst 400 laxar av kvoten bör avsättas för att täcka eventuella bifångster av lax vid fiske efter andra arter inom delområde 22–30. Vidare anser HaV att de nationella bestämmelserna måste anpassas för att begränsa möjligheten till riktat fiske av lax eller oavsiktliga fångster av lax under tid som lax förekommer i dessa områden. HaV föreslår därför ett förbud för fiske med fast redskap samt visst fiske med nät inom kustvattenområdet i delområde 30 fr.o.m. den 1 juni t.o.m. den 15 juli.

Resterande del av kvoten motsvarande 17 011 laxar föreslås fördelas till delområde 31 där fiske inom kvoten fortsatt är tillåtet inom fyra sjömil mätt från baslinjen under 2024. Nyttjandet av laxkvoten bör också delas upp under två perioder för att i högre grad skydda bestånden av vild lax, öka andelen odlad lax i fångsterna och undvika risken för ett redskapsstopp under sensommaren när fiske av sik är särskilt värdefullt för yrkesfisket.

Särskild hänsyn bör tas till yrkesfisket i Umeälvens fredningsområde eftersom fisket inom detta område tillåts starta först den 1 juli medan fisket i övriga delar av delområde 31 får starta den 17 juni. Desamma gäller fisket i Skellefteälvens terminalfiskeområde där laxen återvandrar senare under säsongen på grund av hög andel odlad/fettefenklippt lax. Inom dessa områden bör HaV därför ha möjlighet att besluta om ett senare stoppdatum i samband med att fisket inom laxkvoten stoppas i övriga delar av delområde 31 vilket vanligen inträffar i början av juli.

Transportdokument

I artikel 68.1 rådets förordning (EU) nr 2009/1224 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs³, den s.k. kontrollförordningen, finns en möjlighet för medlemsstaterna att medge undantag från skyldigheten att upprätta och skicka in transportdokument i det fall fisken transporteras inom ett hamnområde eller högst 20 km från landningsplatsen. Sverige tillämpar i dag undantaget för transportdokument inom ett hamnområde. För att ytterligare underlätta för fisket och transportörer föreslår myndigheten nu att även tillämpa undantaget inom 20 km från landningsplatsen.

³ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006

2. *Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd*

Fiske efter lax

Förslaget till fördelning av laxkvot har sin utgångspunkt i gällande EU-bestämmelser och beaktar status och skyddsbehov för laxbestånden, skillnader i tid för återvandringen av vilda och odlade laxbestånd samt möjligheten att öka andelen odlad fetffeneklippt lax i fångsten.

Den begränsade kvoten inom delområde 22–30 är en direkt följd av gällande EU-bestämmelser som förbjuder fiske av lax inom kvoten i dessa områden. Kvoten är endast avsedd att täcka eventuella bifångster av lax vid fiske efter andra arter. Av samma skäl begränsas fiske med fast redskap samt visst fiske med nät under den tid då lax förekommer i området mellan den 1 juni och den 15 juli. Om regleringen inte kommer till stånd och fiske med dessa redskap fortsatt bedrivs efter andra arter under denna tid kommer det leda till betydande bifångster av lax. Även om laxen skulle vara möjlig att återutsättas med stöd av ny delegerad förordning om undantag från landningsskyldigheten skulle det resultera i en omfattande hantering av lax med stor risk att överskrida maximal utkastmängd som uppgår till 8 procent av den totala fångsten inom Sveriges kvot. Det riskerar i sin tur att leda till redskapsstopp under tid som fiske av lax är förbjudet och därav påverka möjligheten till fiske med fast redskap efter bl.a. sik under sensommaren. Förslag till begränsningar för visst fiske med nät syftar till att begränsa möjligheten till riktat fiske av lax eller oavsiktliga fångster av lax under tid som förekomsten av lax väntas var hög i dessa områden. Lax som fångas vid yrkesmässigt fiske med nät omfattas av landningsskyldigheten vilket skulle innebära att dessa fångster måste landas och avräknas kvoten om begränsningen inte införs. Risken för bifångster bedöms i första hand vara betydande mellan den 1 juni och den 15 juli vid fiske med nät vars maskstorlek överstiger 120 mm (sträckt maska). Eftersom risken för bifångster och riktat fiske av lax bedöms vara begränsad vid fiske med nät med mindre maskstorlek kan detta fiske fortgå för att möjliggöra fiske efter andra arter under denna tid, däribland sik. Om fisket med fast redskap och nät hade begränsats ytterligare för att helt undvika risken för bifångst av lax, t.ex. under en längre period eller vid nätfiske med mindre maskor än 120 mm, skulle det få konsekvenser för vissa yrkesfiskare och fritidsfiskare som bedriver ett fiske efter andra arter med fast redskap och nät trots att risken för bifångst av lax är låg. Om fritidsfiske efter lax med fast redskap och nät inte hade omfattats av bestämmelserna skulle det fortsatt vara möjligt att bedriva ett riktat fritidsfiske efter lax med dessa redskap inom delområde 30. Eftersom gällande EU-bestämmelser endast tillåter fångst av en fetfefeneklippt lax per fritidsfiskare och dag, riskerar fritidsfiske med fast redskap leda till betydande utkast av lax som inte får fångas, t.ex. lax med fettfena eller lax som överskrider tillåten fångstmängd. Likaså riskerar det att leda till hög dödlighet för sådan lax som måste återutsättas vid fiske med nät.

Om inte yrkesfisket av lax, vid ett fiskestopp i område 31, tillåts fortsätta en tid i Umeälvens fredningsområde och Skellefteälvens terminalfiskeområde kommer yrkesfiskets möjlighet till fiske inom dessa områden avsevärt begränsas. Ett begränsat fiske inom Skellefteälvens terminalfiskeområde skulle i sin tur innebära begränsade möjligheter att öka andelen odlad/fetffeneklippt lax i förhållande till total fångst och på så vis öka uttaget av vild lax från älvar med naturligt reproducerande bestånd.

Transportdokument

Att inte införa förslag till utökat undantag från kravet att upprätta och skicka in transportdokument skulle innebära en fortsatt administrativ börda för fisket. Samtidigt bedöms kontrollnyttan vara begränsad eftersom kontrollanter har möjlighet att följa fiskaren mellan landningsplats och transportplats i de fall det handlar om korta sträckor.

3. Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

Fiske efter lax

Förslaget berör knappt 80 yrkesfiskare som fiskar med fast redskap efter lax och andra arter inom delområde 30 och 31. Förslaget bedöms resultera i mer betydande påverkan för de yrkesfiskare som tidigare fiskat med fast redskap efter lax och andra arter i delområde 30. Inom detta område berörs totalt 26 yrkesfiskare varav 19 yrkesfiskare har redovisat fångst av andra arter under perioden mellan den 1 juni och den 15 juli. Inom Umeälvens fredningsområde har fem yrkesfiskare platser för fiske med fasta redskap och i Skellefteälvens terminalfiskeområde fiskar ett fåtal yrkesfiskare.

Därutöver berörs de fritidsfiskare som under tidigare år bedrivit fiske med fast redskap och nät efter lax och andra arter inom delområde 30. Eftersom fritidsfisket inte omfattas av någon registrering och rapporteringsskyldighet saknas information om antalet fritidsfiskare som berörs. Fritidsfisket med fast redskap inom delområde 30 bedöms vara begränsat sedan försäljningsförbudet för fritidsfiskets fångster från havet infördes genom EU:s kontrollförordning 2011. Många fiskare sökte då fiskelicens och bedriver idag ett yrkesfiske med stöd av fiskelicens.

Transportdokument

Förslaget om undantag att skicka in transportdokument kommer beröra allt yrkesfiske i hela Sverige, inte bara laxfisket. Det är inte möjligt att ange hur många som berörs i realiteten eftersom efterlevnaden av kravet på att skicka in transportdokument är lågt. Av de transportdokument som skickas in i nuläget framgår inte rakt av hur långa transportererna är utan för att undersöka transportsträckan krävs för stort manuellt arbete med att undersöka angivna sträckor i dokumenten. De som kommer dra nytta av undantaget är framförallt det småskaliga yrkesfisket som landar i enskilda mindre hamnar och sedan kör sin fångst till en större hamn i närheten samt de som kör sin fångst från landningsplatsen till en närliggande lokal för vägning och beredning.

4. Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Fiske efter lax

Eftersom fördelningen av laxkvot och möjligheten att stoppa och återuppta fisket inom delområde 31 följer samma principer som tidigare år medför förslaget inga kostnadsmissiga konsekvenserna för yrkesfisket i detta område. Som en direkt följd av förbudet att fiska lax inom kvoten i delområde 22–30 år 2024 fördelas en större andel av Sveriges kvot till delområde 31.

EU-bestämmelser om att förbjuda fiske av lax inom kvoten i delområde 22-30 är direktverkande lagstiftning. Kostnadsmissiga konsekvenser av dessa bestämmelser är alltså inte en följd av

förslagen i denna remiss. De nationella anpassningar som föreslås till följd av gällande EU-bestämmelser om förbud att bedriva fiske av lax inom kvoten i delområde 22–30 kommer i första hand påverka möjligheten till fiske med fast redskap efter andra arter. Fiske med fast redskap i delområde 30 mellan den 1 juni och den 15 juli har till stor del varit ett riktat laxfiske, men redskapen fångar även andra arter och kompletterar på så vis fisket efter lax under denna tid. Baserat på landningsdata från 2023 års fiske med fast redskap i delområde 30 fångades utöver lax även sik och öring. Av de 26 fartyg som redovisat fångster av lax med fast redskap har totalt 19 fartyg redovisat fångst av sik eller öring eller både sik och öring. Den totala fångsten av sik och öring med fast redskap under samma tid uppgick till 1,128 ton respektive 0,506 ton. Baserat på uppgifter om det genomsnittliga värdet av sik och öring i första handelsled under 2023 motsvarade fångsten av lax och öring ett totalt landningsvärde på 55 272 kr (49 kr per kg) respektive 44 528 kr (88 kr per kg) under perioden den 1 juni till den 15 juli. Det genomsnittliga landningsvärdet av sik och öring per fartyg under samma period uppgick till 5 252 kr och varierade från som minst 490 kr per fartyg till som mest 14 162 kr per fartyg. Eftersom HaV saknar uppgifter om fångst som förädlas av fiskaren själv kan det inte uteslutas fångsten betingar ett högre värde för enskilda företagare med större kostnadsmässiga konsekvenser som följd.

Under 2023 redovisades inga yrkesmässiga fångster med laxnät eller nät över 120 mm i delområde 30 mellan den 1 juni och den 15 juli, varför denna reglering inte väntas resultera i några kostnadsmässiga konsekvenser.

EU:s bestämmelser om landningsskyldighet för yrkesfisket efter lax och eventuella undantag från denna huvudregel är direktverkande lagstiftning. Eventuella merkostnader för yrkesfisket att anpassa fisket med fasta redskap till landningsskyldigheten under tid som fiske av lax är förbjudet är alltså inte en följd av förslagen i denna remiss.

Transportdokument

Myndighetens förslag att undanta kravet på att skicka in transportdokument för kortare sträckor innebär en minskad kostnad och tidsåtgång för de fiskare och transportörer som skickar in transportdokument idag. Det innebär också att myndigheten får en minskad administrativ hantering av inkomna dokument och kan lägga den tiden på annan kontrollverksamhet.

5. Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

HaV har enligt 2 kap. 7 § förordningen (1994:1617) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen bemyndigande att meddela föreskrifter om för fiskevården och fiskets bedrivande som förbjuder eller begränsar fisket med avseende på vilken fisk som får fångas, användningen av fiskefartyg, fiskemetoder eller fiskeredskap, och fiske inom vissa områden eller för vissa ändamål.

Av 5 kap. 7 § samma förordning framgår att HaV får meddela de föreskrifter som behövs för tillsynen och kontrollen av efterlevnaden av EU-förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken och nationella föreskrifter på området.

6. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Den gemensamma fiskeripolitiken omfattar åtgärder för bevarande och förvaltning av levande marina biologiska resurser samt förvaltning av fiskerier och flottor som nyttjar sådana resurser.

Medlemsstaterna ska bestämma hur deras nationellt tilldelade kvoter ska fördelas och därvid ta vissa hänsyn (se art. 16 i grundförordningen⁴). Förslaget överensstämmer med dessa skyldigheter.

7. Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

De föreslagna bestämmelserna bör träda ikraft så snart som möjligt.

Yrkesfisket kommer att informeras genom myndighetens e-postutskick "Fiskenytt". Särskilda informationsinsatser kommer att ske genom pressmeddelande och information på HaV:s web. Länsstyrelserna kommer uppmanas att sprida information genom sina informationskanaler.

B. Kommuner och landsting

Regleringen bedöms inte få effekter för kommuner eller landsting.

C. Företag

Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

1. Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen.

Strax under 80 yrkesfiskare berörs av förslaget. Företagen är normalt mikroföretag med en eller ibland några anställda. Det är vanligt med säsongsanställda.

2. Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Förslaget innebär minskad administrativ börda vad beträffar krav att upprätta och skicka in transportdokument. I övrigt har förslaget ingen påverkan.

3. Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Förslag till anpassningar av nationella föreskrifter som en följd av gällande EU-bestämmelser om förbud att fiske lax inom kvoten i delområde 22–30 innebär att företagets möjlighet till fiske med fast redskap efter andra arter förbjuds mellan den 1 juni och den 15 juli i delområde 30. Under denna tid fångas även sik och öring med fast redskap. För att kompensera kan företagen behöva anpassa fisket och i högre utsträckning bedriva fiske med nät riktat efter bl.a. sik. Fasta redskap är också dyra i inköp (ca 100 000 kr) och det kan innebära en förlust för vissa företag att redskapen inte kan nyttjas under viss tid av året.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG

Om EU-kommissionen inte beslutar om ett förlängt undantag från landningsskyldigheten för lax 2024–2026 vid fiske med fasta redskap kan sådana redskap inte användas för fiske efter andra arter när laxfisket är stoppat t.ex. om laxkvoten är slut. Det riskerar att innebära en betydande intäktsförlust för de yrkesfiskare som i högre utsträckning har intäkter från fiske efter sik och andra arter under tid då fiske efter lax är förbjudet.

Om EU kommissionen beslutar om ett förlängt undantag från landningsskyldigheten för lax enligt BALTFISH rekommendation blir det möjligt att fiska med redskap som är undantagna från landningsskyldigheten under tid då laxfisket är förbjudet förutsatt att tillåten utkastmängd för lax inte är fullt nyttjad. De yrkesfiskare som inte redan fiskar med fasta redskap som förväntas bli undantagna från landningsskyldigheten kommer då behöva anpassa sitt fiske eller sina redskap under tid när fisket efter lax är förbjudet. För att inte överskrida den tillåtna utkastmängden motsvarande 8 procent av den nationella laxkvoten (1 392 laxar) måste dock även fisket med de redskap som är undantagna från landningsskyldigheten begränsas under tid då fångst och utkast av lax förväntas vara betydande.

4. Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Anpassning av nationella föreskrifter som en direkt följd av förbudet att bedriva fiske av lax inom kvoten i delområde 22–30 kommer främst påverka konkurrensförhållanden för företag som bedriver fiske med fast redskap i delområde 30 genom begränsade möjligheter att fiske efter andra arter (sik och öring) med fast redskap mellan den 1 juni och den 15 juli. I övrigt bedöms inte förslagen påverka konkurrensförhållanden.

5. Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Regleringen bedöms i övrigt främja det för yrkesfisket viktiga fisket efter sik under slutet av juli till september. Utöver siken har sikrommen som tas tillvara i detta fiske ett högt värde för yrkesfisket.

6. Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Samtliga företag är små vilket har beaktats.

D. Samråd

HaV har under beredningen av ärendet deltagit i samråd med yrkesfiskare som bedriver fiske inom Umeälvens fredningsområde den 14 mars 2024. Samrådet arrangerades av Länsstyrelsen i Västerbotten, som även deltog under mötet. HaV har i övrigt informerat om gällande EU-bestämmelser och pågående översyn av bestämmelser i FIFS 2004:25 och FIFS 2004:36 i samrådsmöte med fiskets företrädare den 2 februari 2024.

E. Kontaktperson

Jens Persson, Fiskeregleringsenheten, tfn. 010-698 63 54, eller
Håkan Carlstrand, Fiskeregleringsenheten, tfn. 010-698 62 40

För frågor gällande laxkvot och fiskestopp:

Jarl Engquist, Fiskeriuppföljningsenheten, tfn. 010-698 62 05

För frågor om undantag att upprätta och skicka in transportdokument:
Elin Hedman, Fältkontrollenheten, tfn. 010-698 63 67